Prazni sef

(igrokaz u 3 čini)

(Sabine Nagy po ideji engleskoga igrokaza Kaja Himmelstrupa „The Empty Safe“)

Uloge:

Trbuhović (krčmar)
Radoflirta (Trbuhovićeva žena)
Njuška (detektiv)
Šujca (konobarica)
Zaspanko (gost)
Pijanko (gost)
Batina (policajac)
Metla (čistačica)
Voliflošu (gost)
Škrlica (pjevačica)
Friškonoga (konobar)
Profit (producent)
Slatkosmih (Profitova ljubavnica)
Jadranka (Profitova žena)
Brbljavac (trgovac)
1. stražar
2. stražar
Člani grupe (muzičari)

I. ČIN

Gospodin Trbuhović: O, poštovanje, dobar dan, kako ste?
Detektiv Njuška: Jako dobro, hvala, a Vi?
Trbuhović: Isto dobro, hvala. Niste trudni? Jur je jako kasno!
Njuška: Uopće ne. Mislite, da bi još znao kavicu dostati?
Trbuhović: No sigurno, jedan momenat, prosim! Šujca! Anica! ŠUUUJCAA!

Gospodjica Šujca (dojde iz kuhinje): Ste me zvali, šef?
Trbuhović: Da, da, šalicu kave za našega velikoga detektiva gospodina Njušku!
Šujca: Kako ste, gospodin Njuška? Sjedite, prosim!
(Njuška se posadi uz gospodina Zaspanka i gosp. Pijanka. Zaspanko i Pijanko hrču. Njuška se obrne i pogleda, odakle to hrkanje dojde; vidi muže; novine im spadu iz ruk.)

Njuška: Aha!
Šujca: Kanite i cukora?
Nuškaj: Ne!
Šujca: Mlika?
Njuška: Ne!
Šujca: Kanite uz kavu neki kolač ili sendvič?
Njuška: Jedan sendvič, prosim, sa šunkom!
Šujca: Ja ću Vam veljek Vaš čaj doprimiti!
Njuška: Kavu sam rekao! Kavu!
Zaspanko i Pijanko se probudu:
Zaspanko: Kravu? Ča imate znamda kravu ovde u krčmi?
Šujca: Spavajte nek dalje, doprimit ću Vam Vašu kavu, oprostite!
Zaspanko: Ah, kavu…!
Njuška: Da. *Z.i P. si opet zamu svoje novine i spavaju dalje.*

Anica Šujca dojde s kavom, drhće, nervozna je. Nek polako! Imamo lazno, ja znam čekati.

Šujca: Imate pravo, gospodin Njuška! Veljek ću se vratiti! *Š. gre u kuhinju.*

Trbuhović: Dakle, Vi se ne tribate nikamor pašćiti?

Njuška: Ne, slobodan sam od službe.

Gospa Radoflirta, Trbuhovićeva žena dojde nutar. Ona vidi detektiva i ga odmah pozdravlja:

Radoflirta: Oj, kakova čast! Ste imali težak dan, denas, gospodin Njuška?

Nj. joj kušne ruku.

Njuška: Ne, gospa Radoflirta.

Radoflirta: Nikakovih napadov?

Njuška: Ne!

Radoflirta: Nikakovih razbojstvov?

Njuška: Ne!

Radoflirta: Nikakovih bombov?

Njuška: Ne!

Radoflirta: Nikakovih umorstvov?

Njuška: Ne!

Radoflirta: Nikakovih atentatov?

Njuška: Nikakovih zločinov, nikakovih zločincev! Uopće ništa ne – do sada!

Trbuhović *ljubomorno:* Daj našemu gostu sada mira, draga moja!

Radoflirta: No, no, neka se uzrujavati, zlato moje. *R. gladi mužu trbuh.* *(Njuški)* Drugimi riči, gospodin, imali ste takorekuć ugodan dan!

Njuška: O čemu govorite! Dugočasno je bilo, strašno dugočasno! Zločini su moj posao! Ja rado djelam, ne preveć, ali rado! Zločin se more svugdir dogoditi, i ovde, i u Vašoj krčmi, i u ovoj sobi – znate?

Zaspankove i Pijankove novine opet spadu na tlo.

Njuška: Znam imati Vaše novine?

Zaspanko i Pijanko: Naše ime?

Zaspanko: Zaspanko i …

Pijanko: Pijanko!

Šujca: Izvolite, gospodin, Vaša kava, Vaše mliko, Vaš cukor.

Njuška: Ja ne tribam mlika, je ne tribam cukora!

Šujca: Oh, oprostite, gospodine. Ovde Vam je pak Vaš sendvič sa sirom.

Njuška: Sa sirom? Ja sira ne jim. Mrzim sir! Sir me načini betežnim. Ja sam Vas zamolio za šunku, ne za paradajze, ne za ugorke – nego za šunku, ja kanim sendvič sa šunkom!

Šujca: Oh, žao mi je. Stvarno jako čemerno pamtim stvari.

Njuška: Nij problem! Zabite sve!

Radoflirta: Odmah doprimi gospodinu drugi sendvič! Sa šunkom! I pašći se, neka tako tojkavo gledati... *(Njuški)* Oprostite, molim Vas! Vi ste ada imali miran dan denas?

Šujca projde s cukorom u kuhinju. Batina dojde nutar, zabusnu se, cukor joj spadje...

Batina: Oprostite.

Šujca: Oprostite, molim Vas. Meni ja stvarno jako žao, da...

Trbuhović: Poj nek, nek poj! Van s tobom, Šujca! Šššššš.... Sjedite, gospodin Batina!

Batina: Ne, hvala, u službi sam.

Radoflirta: Ste se ovde naranili?

Batina: Ne, to nije ništa, sve u redu.

Trbuhović: Smim Vam ponuditi šalicu čaja?

Batina: Ne, hvala, gospodin, patruljiram, a kad patruljiram nikada ništa ne pijem.

Njuška: Je sve u redu?

Batina: Da, šef! Grem sada, zbogom!

Gospa Metla dojde nutar, zabusnu se... lopatica za smetlje spadne na tlo... Oprostite!

Metla: Oprostite, molim Vas. Meni ja stvarno jako žao, da...

B. zdvigne lopaticu i ju da Metli.

Batina: Nije se ništa stalo. Zbogom! *projde*

Radoflirta (Metli): Ča ovde djelaš?

Metla: Šujca me je poslala, šefica. Rekla je, da imate djela za mene. Ča kanite od mene?

Radoflirta: A, da. Prosim te, da očistiš pod.

Metla: Da očistim pod? No, za to tribam nekoliko dan! Poglejte nek na ure! Za denas sam jur gotova!

Radoflirta: Si gotova... ha?!

Metla: Da!
Radoflirta: Ako veljek ne čistiš tlo bit ćeš zaistinu veljek gotova!
Metla: Dobro, dobro, smirite se. *(publiki potiho)* Kako mi ova stara jur gre na živce, kako ov posao mrzim – čistiti kot u ropstvu, stvarno kot sluga - dan i noć... ali ča ću – i ja tribam od čega živiti...
Šujca dojde na pozornicu. Voliflošu isto dojde, Metla čisti...
Voliflošu: Oh, dobar večer, gospodjica Šujca!
Šujca: Dobar večer, gospodin Voliflošu!
Voliflošu: Prosim te, za te - Artur. Bože, kako si ti lipa, Šujca. Prosim, ja sam Artur.
Šujca: Ne, ne, gospodin Voliflošu. To ne! Sigurno ne!
Voliflošu: Prosim, prosim te, Anica Šujca, reci mi Artur!
Jačka: Aj, hodi sada s manom tancat...
V. se posadi, ali na stolu stoji „rezervirano".
Šujca: Ovde ne morete siditi, morate nekamo drugamor pojti, gospodin Voliflošu.
Voliflošu: A zač?
Šujca: Ča ne znate čitati? *(publiki)* Mislim da je ov stari magarac jur i slip.
Voliflošu: Oprosti, nisam vidio karticu, nisam ništa vidio, zvana - tebe! Je ov stol rezerviran?
Šujca: Da. Tako Vam veli kartica. Re-zer-vi-ra-no.
Voliflošu: Vidim, vidim, a za koga?
Šujca: Za gospodina Profita.
Voliflošu: A ki je to?
Šujca: Još nikada niste čuli o gospodinu Profitu? *(publiki)* Nije samo slip nego i gluh.
Voliflošu: Ne, nikada ne.
Šujca: On proizvodi kantice za kavu! (viče) Pro-du-cent je!
Voliflošu: Ča tako vičeš, nisam gluh!
Zaspanko i Pijanko: Njuh?
Zaspanko: Da, krave imaju dobar njuh!
Pijanko: Logično, ar imaju veliki nos!
Šujca: Gospodin Profit je direktor velikoga poduzeća. A ov stol je rezerviran za njega, njegovu sekretaricu i za jednoga poslovnoga prijatelja!
Voliflošu: Je ta pak bogat?
Šujca: No fraleda! Milijoner je!
Svi: Milijoner!
Zaspanko i Pijanko: Milijoner! Zaistinu? I mi bi rado milijoneri bili...
pogledaju se i žvrndaju / fućkaju melodiju i počnu jačiti...
Voliflošu: Bome milijoner. Kad bi ja bio milijoner, ja bi svaki dan došao k tebi u ovu krčmu i te prosio, da me zameš za – muža! Letio bi s tobom na neki pusti otok i mi bi imali čuda lipe dice.
Šujca: Vi znate imati lipu kavu i lip sendvič sa sirom *(ona uzme Njuškin sendvič i ga postavi pred njega),* ali to je sve!

Gospodin Profit dojde nutar sa sekretaricom Slatkosmih i s poznanikom Brbljavcem.

Konobar Friškonoga: Dobar večer, gospodin! Ov stol je za Vas rezerviran. Kot vidite je ovo naš najbolji stol. *(Profit pomaže Slatkosmihi sa stolcem)*

Zaspanko i Pijanko: Najbolji vol?

Pijanko: Ni najbolji vol ne more ništa s kravom...

Profit: Sjedi, zlato!

Pijanko: Sjedi - u blato? Si čuo? Ov kani da se ova lipotica sjede u blato!

Zaspanko: Čudni ljudi – iz varoša, znaš?!

Profit: Smimo jelovnik imati?

Friškonoga: Od sebe razumljivo! Izvolite i glejte!

Profit: Ča ćete vi?

Brbljavac: Mislim, da ću si bečki odrezak naručiti. To najvolim.

Friškonoga: Jedan bečki odrezak.

Profit: A ča kani moja slatka mala sekretarica?

Slatkosmih: Smim i ja bečki?

Profit: Još jedan bečki odrezak za moju rožicu. *(k sebi)* Kako se svenek slatko smije.

Zaspanko: Glatko brije? *(Z. i P. se čudu)*

Pijanko: Ča ove ženske iz varoša nek sve za lipotu činu...

Friškonoga: Dvakrat bečki odrezak.

Profit: Načinite tri. I jednu čašicu viskija dokle čekamo...

F. gre prema kuhinji.

Friškonoga kriči: Trikrat bečki odrezak i tri viskije. Šujca!

Šujca: Odmah! *(ona doprimi bocu viskija i troja stakalja i natoči...)*

Profit: Živili! *(piju)* No, sada recite, gospodin Brbljavac, zač ste se tako hitno s manom kanili pominati?

Brbljavac: Ja sam trgovac, kotno znate!

Profit: Pa, to sam i ja. Produciram kantice za kavu i ih prodajem.

Brbljavac: A Vi prodajete čuda, nij' tako?

Profit: Glupo pitanje. Vas moj žitak su kantice za kavu, za njih živim! A ča Vi prodajete?

Brbljavac: Ja, ja nešto prodajem, ča bi Vaše kantice poboljšalo.

Profit: Ali to nije moguće. Mi načinimo najbolje kantice na svitu!

Slatkosmih: Imaš potpuno pravo, moj mali zečić.

Brbljavac: Ja to sve znam. Ali – ako smo iskreni – Vaše kantice su malo, malo...

Profit: Malo...?

Brbljavac: Malo staromodne, konzervativne, razumite?

Profit: Staromodne? Zač?

Brbljavac: One su bijele. Bijele su! Vi ne načinite šare kantice.

Profit: Šare kantice?

Brbljavac: Šare kantice!

Profit: Šare kantice!

Zaspanko: Si jur upametzeo?

Pijanko: Da, ovi iz grada se stalno ponavljaju.
ZiP: Šare kantice, šare kantice...
Profit: To morete veljek pozabiti! Strašna ideja! Živili!
ZiP: Piplići? Ne nek krave...
Pijanko: ...nego i piplići? Stari, misliš da smo ionako u krčmi a ne u nekakovoj štali?
Brbljavac: Čuda kantic prodajete, eh!
Profit: Pa da, ne žalim se. Zadovoljan sam!
Brbljavac: No dobro, ali, morebit da bi bilo moguće, da još već zaslužite Vašimi kanticami! Zač ih ne načinite u različni farba!
Profit: Prosim, ča ste rekli?
Brbljavac: Zač ih ne načinite u različni farba! Svaki človik voli farbe. Vjerujte mi, Vi bi čuda već kantic prodali, ako bi bile u farba! *Br. zame broširu iz torbe.* Ploglejte si ovo: kafecke, škurožute, svitlozelene, lilaste, orandžaste, havajplave,...
Slatkosmih: On prodaje boje... *Profit migne glavom.* On ti kani farbe prodati, ali neka privoljiti! On kani nek tvoj pinez! Nek pinez kani od tebe!
Brbljavac publiki: Kotno ti!
Profit: Znam, moja mala mačkica, smiri se, ja to ionako ne kanim! (*Brbljavcu)* Gospodin Brbljavac, Vaš predlog, Vaša ideja, me uopće ne zanima, ufam se da ste me dobro razumili. Živili!
Neki ljudi dojdu nutar i se posadu. Friškonoga i Šujca ih poslužuju...
Friškonoga: Poštovani gosti, drago mi je da ste i denas došli k nam da Vam pokažemo naš kabaret. Velika mi je čast da Vam smim predstaviti po cijelom svitu poznate umjetnike, ki ćedu denas plesati i jačiti, a to – samo za Vas! Veljek na početku jedan veliki aplauz za gospodjicu Škrlicu!
publika boža, fućka, viče,...
Trbuhović: Sigurno ste i Vi istoga mišljenja kad velim: Mi Vas obožavamo!
Publika: Da! Škr-li-ca! Škr-li-ca!
Škrlica: Hvala, lipa hvala! Dobro došli i Vi! Denas Vam kanim predstaviti nekoliko svojih novih hitov, skupa sa svojimi prijatelji, i za njih veliki aplauz, prosim!
jaču i plešu... publika boža...

Član grupe: Hvala, Vi ste odlična publika! Ov večer imamo posebnoga gosta, dragi prijatelji! Poglejte tamo! (*pokaže na Profita)* Denas je gospodin Profit med nami, imamo za njega špecijalnu jačku, ku njemu posvećujemo... Ufamo se, da će Vam se viditi, gospodin Profit!

jaču i plešu... publika boža...

Profit: Hvala! Gospodjica Škrlica, smim Vas za nešto prositi?

Škrlica: Kako da ne!

Profit: Bi mi mogli ljubavnu pjesmu...?

Škrlica: Rado! Ča bi kanili čuti?

Profit: Bilo ča, samo nešto o ljubavi...

Šk. jači...

Član grupe: Dragi gledatelji, došli smo na kraj svoje predstave, bar Vam je još otprt, zabavljajte se još lipo!

Škrlica: Zbogom, do zutra, ufam se?!

Brbljavac: Vi ste ada bogat človik, gospodin Profit.

Profit: O, da, ja svojimi kanticami za kavu zaslužujem čuda pinez. Nek pitajte gospodjicu Slatkosmih, ona zna!

Slatkosmih: O, da, moj mali zečić je jako bogat!

Profit: Živili!

piju, ali imaju jur preveć...

Brbljavac: Ali, kade ga drži!

Slatkosmih: Ča?

Brbljavac: Pinez, kade ga ima?

Slatkosmih: U sefu, naravno!

Profit: Moj sef je pun pinez! Kad mi ča triba, ja ga nek otvorim i si ča zamem. U banke nimam povjerenja!

Brbljavac: Ste jur koč zabili kombinaciju Vašega sefa?

Profit: O, ne, to je lako da si zapametiš. 10...9...8...7...1...2...3.

Svi (potiho): 10...9...8...7...1...2...3.

Profit: Živio, gospodin Brbljavac, Vi ste mi simpatičan človik, ali farbe nikada neću od Vas kupiti... Vaša ideja nije ništa!

Jadranka Profit dojde na pozornicu, ali Slatkosmih i Profit ju ne vidu.

Profit: Živila, rožica moja!

Slatkosmih: Živio, moj mali zečić!

Profit: Daj mi kušac...

Slatkosmih: Ne, dragi, ne ovde...

Profit: Nek malu pusicu...

Slatkosmih mahne rukom...: Ne sada!

Profit: Kada pak?

Slatkosmih: Kasnije, kad smo sami...

Profit: Ali ja već ne kanim tako dugo čekati!

Jadranka za Profitom viče: Ali morat ćeš!
Profit Slatkosmihi: Ča si rekla?
Slatkosmih videći Jadranku: Ja, ja nisam ništa rekla!
Jadranka: O, da, ti si ča rekla! (*Profitu)* A ti si rekao: Kušni me!
Profit: Ne, nisam!
Svi: Ooo, da!
Jadranka: Rekao si, ali ne meni, tvojoj ženi!
Profit: To nisam bio ja!
Jadranka: Misliš znamda, da sam ja malo tojkava! Točno sam čula kako si rekao „Daj mi kušac!“ A rekao si to ovoj šlefuri!
Profit: Ne, ja sam nek...
Jadranka: Stisni ga! Ti si oženjen muž! Neka to nikada zabiti, a ja sam tvoja žena!
Profit: Si znamda srdita, draga moja?
Jadranka: *(nježno)* Srdita? Ja? *(jadovito)* Sigurno sam srdita! Ka žena bi to kanila da nje muž kušuje druge žene? Stani se sada i – domom! Ali – cak, cak! *J. ga zame po kravati i ga vliče van.*
Član grupe: Gospa Profit, Vi ste zabili svoju torbu!
J. zame torbu i njom tuče Profita na putu van...
Trbuhović i Radoflirta: O, kakov lip večer je ovo bio, a sada ovakov skandal.
Radoflirta: Gospodjica Škrlica, otpjevajte nam nešto!
Škrlica dojde i jači...

II. ČIN

U Profitovom uredu (s vrati livo i s vrati desno), svugdir slike s kanticami za kavu. Kod livih vrat je veliki sef, odzad veliki pisaći stol sa stolcem i s telefonom. Pozornica je sada škura, ar je noć. Voliflošu dojde sa žepnom svitiljkom, sviti prvo na slike, stol, telefon, stolac, a potom na sef. Potiho, na palci, ide tamo...
Voliflošu (kleče): 10...9...8...1...2...3 i ... obrnuti... *(ne funkcionira)* No, ča je?! Probat ću još jednoč - 10...9...8...3...2...1 i ... obrnuti... Ni ovako ne? Prokleti

sef! *Volifloši je jako vruće, skine šal i ga vrže uz sef.* Još jednoč: 10...9... *U tom hipcu nešto čuje...* Mislim da ki gre! *Shrani se za stolom. Brbljavac dojde isto s desne strani i načini isto kotno V.*

Brbljavac: 10...9...8...1...2...3 i ... obrnuti... *(ne funkcionira)* Nu, otvori se, ali friško! Još jedanput: 10...9...8...7...3...2...1 i ... obrnuti... Još svenek ne gre! Puh, ovde je kot u sauni. *Skine šal i kad ga spusti na tlo, vidi drugi šal. Uzme svitiljku i išće po sobi... Vidi Voliflošu pod stolom.*

Voliflošu: K vragu, ča Vi ovde djelate?

Brbljavac: Ki, ja?

Voliflošu: Da, Vi! Ili znamda još nekoga ovde vidite!

Brbljavac: Ja išćem gospodina Profita!

Voliflošu: Pod stolom ga išćete? Ha? Nasred noći?

Brbljavac: U čem je problem? Ja mu nek kanim svoju ideju prodati!

Voliflošu: A zbog toga ga išćete! U sefu!

Brbljavac: Kako bi ga mogao iskati u sefu, kad je sef zatvoren? Poglejte! Zaprt je!

Voliflošu: A Vi znate zač je zaprt. Vi ga niste mogli otpriti!

Brbljavac: A ni Vi ne! *Zdvigne Volifloševšal.* Ovo je, ako se ne varam, Vaš! *Telefon zvoni.* Ja ne grem k telefonu!

Voliflošu: Ni ja ne!

Brbljavac: Ali Vi morate! Vi ste prvi bili ovde!

Voliflošu: A ja ću biti prvi koga veljek nij... *kani pobignuti*

Brbljavac: Čekajte! *(spusti šal i slijedi, najednoč nešto čuju...)*

Voliflošu: Gre ki!

Brbljavac: Friško, shraniti! *(shranjaju se za stolom, telefon još svenek gre. (1. stražar dojde s desne strani prez sape u sobu, nažge sviću i zdvigne slušalicu)*

1. stražar: (prez da bi slušao) Folišni broj! *Spusti slušalicu i se spočiva.* Ja sam stvarno bedak! Zač se tako pašćim po štiga gori, samo da velim „folišni broj?“ Ja ovde ne djelam kot telefonist, ja sam ovde stražar! *Telefon opet zvoni. Telefonu:* Stani! *Opet zdvigne slušalicu.* Folišni broj! *Spusti slušalicu. Telefonu: N*a tvojem mjestu ja već ne bi nazvao! *Sve je tiho*. Aha, vidiš,

razumiš me! *Najednoč opet zvoni.* Folišni broj, ča ne razumite! *Spusti slušalicu i zame svoj revolver.* Ako još jednoč nazoveš... *2. stražar dojde s live strani i još samo čuje...* ubit ću te!

2. stražar *viče*: Ah! *1. stražar se tako prestraši da i on kriči:* Ah!

1. stražar: Ruke gori! *2. stražar zdvigne ruke. Tako činu i Brbljavac i Voliflošu, iako je stražari ne vidu.*

2. stražar: Neka! Si nor? Ja sam! Stražar!

1. stražar: Oh, žao mi je, dragi prijatelj! Moji živci, znaš, ne volim kad je škuro.

2. stražar: Misliš, da bi sada mogao svoj revolver opet...

1. stražar: Sigurno! Oprosti! *Sve ruke gredu doli.*

2. stražar: Ča se ovde zbiva?

1. stražar: Poludit ću. Ovde me ki drži za norca. Vas čas zvoni ov prokleti telefon. Rrrr, rrrr, rrrr,...

2. stražar: A ča je tako strašno u tom?

1. stražar: Broj! Svenek je pogrišan broj! *Telefon opet zvoni.*

2. stražar: Zač se ne javiš?

1. stražar: Ar će ionako opet biti neki norac!

2. stražar: Ali moglo bi biti važno! Morebit da se ki kani ljuto s gospodinom Profitom pominati!

1. stražar: Sada? Nasred noći? Nisi normalan! *2. str. zdvigne slušalicu.*

2. stražar: Halo? *Sluša, pak se obrne k 1. stražaru.* Neka žena je. Ona kani znati, ča je s našimi lampami!

1. stražar: No poj! j*ako glasno* Nažgao sam je! *2. str. je još svenek na telefonu*

2. stražar: Zač? No, on je stražar, gospodja! *k 1. stražaru.:* Ona kani znati kada ćemo ih opet ugasiti!

1. stražar *opet glasno*: Sada, ar mi sada odmah gremo! A mi već nećemo pojti k telefonu! Reci toj ženi tote nutri, da bi bilo bolje da gre spati.

2. stražar: Ne, gospodja, mi se nećemo vratiti. Mi sada idemo domom. Zbogom! Da... ugasit ćemo je... *spusti slušalicu...* Hodi, bolje da gremo!
Ugasu sva svitla i projdu. Voliflošu i Brbljavac potiho dojdu van sa skrovišća.

Voliflošu: Friško van iz ove kuće, ovde su svi poludili! *V. i B. projdu van na desnu stranu. Pozornica je kratko prazna i škura. Najednoč se čuju koraki. Jedna peršona, ka nosi dužičku jupu i šal oko glave, dojde s live strani. Peršona ide k sefu, šušlja točni broj i ga otvori. Po kratkom času opet skrsne. Potom dojdu Profit i Slatkosmih, nažgu sviću.*

Profit: O, sunce moje, konačno smo sami. Kušni me, ljubav moja!

Slatkosmih: Poglej, sef je otvoren!

Profit: Ča? Imaš pravo! Otprt je! Za volju Božju, ča se je stalo?

Slatkosmih: Sef je prazan!

Profit: Prazan? A kade je pinez? Sve su mi ukrali?

Slatkosmih: Sve!

Profit: Ne, nije istina! Bože moj, krajspravili su me! Ča ćemo sada?

Slatkosmih: Nazvat policiju!
Profit: Da! Imaš pravo! Nazvat ću policiju! *Kod telefona:* 1-3-3. Halo! Ovde je gospodin Profit. Ja sam producent ovih... kantic za kavu... znate jur ki sam?... Da! Kod mene su bili kradljivci! ...Da! Ukrali su mi vas pinez!... Da! U sefu! U mojem uredu! Dojdite odmah!... Da! Hvala! *Spusti slušalicu.* Veljek ćedu ovde biti!
Slatkosmih: A ki će dojti?
Profit: Detektiv Njuška!
Slatkosmih: Poznati detektiv Njuška?
Profit: Da?
Slatkosmih: Sada me moreš kušnuti, zečić moj!
Profit: Te kušnuti? Ne, ne! Sada ne! Ah, moj pinez! Vas moj pinez!
Njuška dojde s Batinom s desne strani.
Njuška: Dobro jutro, gospodin Profit!
Profit: Dobro jutro! Ova gospodjica je moja sekretarica.
Njuška: Recite, ča se je dogodilo?
Slatkosmih: Kad smo došli simo, sef je bio prazan!
Profit: A nijedan cent već nije bio nutri!
Batina: Nekate si glavu trapiti! Njuška će ih ulovit, a pak zdrobit!
Njuška gre simo tamo i vidi šale... Slatkosmihi:
Njuška: Je ovo Vaš šal?
Slatkosmih: Ne!
Njuška: Sigurno ne?
Slatkosmih: Sigurno ne!
Njuška Profitu: Je Vaš?
Profit: Ne! Mislite, da ću svoj pinez opet najzad dostati?
Batina: Nekate si glavu trapiti! Njuška će ih ulovit, a pak zdrobit! *najde drugi šal*
Njuška: Je ov Vaš?
Slatkosmih: Ne, sigurna sam, da nije!
Njuška Profitu: A ni Vaš nije?
Profit: Ne! Kada ću opet svoj pinez najzad dostati? Kako dugo, mislite, će to durati?
Batina: Nekate si glavu trapiti! Njuška će ih ulovit, a pak zdrobit!
Nj. svojim povećalom istražuje sef.
Profit: Prazan je.
Njuška: Nije, poglejte! Ovde je jedan vlas! *Nj. svojim povećalom pogleda vlas. Potom si pogleda Slatkosmihine i Profitove vlase.* Nije ni Vaš...nije ni Vaš.
Profit: A čiji je pak?
Batina: Nekate si glavu trapiti! Njuška će ih ulovit, a pak zdrobit!
Njuška: Hajdite, idemo u Trbuhovićevu krčmu! Batina, Vi dobro pazite na ov vlas. *Da Batini vlas. Batina ga zame i skrbljivo drži.*
Batina: Ulovit, a pak zdrobit!

III. ČIN

Opet u krčmi. Trbuhović, Šujca, Friškonoga i Radoflirta su na baru. Voliflošu je na jednom stolu, Brbljavac, Zaspanko i Pijanko na drugom. Metla dojde nutar, ona se jako uzrujava.

Metla: Ste jur čuli?

Radoflirta: Ne!

Metla: Niste ništa čuli o kradji?

Radoflirta: Ča se je stalo?

Metla: Negdo je ukrao vas pinez, koga je Profit imao u svojem sefu!

Trbuhović: Ali ki bi to mogao učiniti?

Voliflošu: Je to istina?

Metla: Da, poglejte, stoji u novina!

Radoflirta: A ča je sada s pinezi?

Metla: No kot sam rekla, sve su mu zeli!

Voliflošu: Sve?

Trbuhović: Ali to je strašno! Pojte po Škrlicu, neka nam ča otpjeva, da nam bude lakše po ovom šoku!

Friškonoga: Ja ću pojti po nju! *Gre i viče:* Gospodjica Škrlica!

Gospodjica Škrlica dojde sa svojom grupom.

Škrlica: Ča je tako hitno? Se je ča stalo?

Friškonoga: Ča strašnoga se je dogodilo. Negdo je ukrao Profitov pinez iz sefa!

Škrlica: O, da, to je strašno, čula sam, kad su nazvistili na radiju!

Trbuhović: Prosim, otpjevajte nam nešto, gospodjica Škrlica, da nam bude bolje!

Škrlica: Ne morem! Ne morem!

Član grupe: Ona stvarno ne more! Kot znate, su umjetniki jako ćutljive osobe. Za nju je ovo sve bilo preveć, jako nervozna je zbog kradje.

Član grupe: Poglejte nek, još svenek drhće.

Brbljavac Volifloši: Mislim, da je ona ukrala pinez.

Voliflošu: Da, imate pravo. Ta žena na telefonu...

Metla: Zajačite, Škrlica!

Škrlica: Ne morem, morate to razumiti, stvarno ne morem...

Njuška, Batina, Profit i Slatkosmih dojdu. Batina nosi vlas.

Batina: U ime zakona – ostan'te kade ste, nijedan ne smi van iz ove sobe!

Zaspanko: Sove? Tako rano u jutro? *Imitira sovu.*

Pijanko: Mislim setrat jur stvarno, da smo nekade u zoološkom vrtu!

Trbuhović: Dobro došao, gospodin Njuška! Mi smo jur sve čuli! Mislite, da ćete kradljivca moći najti?

Batina: Budite prez skrbi. Njuška će ih ulovit, a pak zdrobit!

Voliflošu: Poglejte si nje ruke. Mora zaistinu biti jako nervozna!

Brbljavac: Morebit da ima čemerno dušno spoznanje!

Škrlica: Ja nisam tat! Ja Profitov sef još nikada nisam vidila!

Voliflošu: Nekate joj vjerovati!

Njuška gre k Volifloši i ga pita: Je ovo Vaš šal?

Voliflоša: Moj šal?
Brbljavac: Da, njegov je!
Voliflošu: Ne, nije!
Brbljavac: Laže, njegov je. Ostavio ga je u Profitovom uredu!
Njuška: Imate pravo. Tote sam ga i našao. Ali odakle Vi to znate?
Voliflošu: Ar je isto bio u uredu!
Njuška Brbljavcu: Aha, i Vi ste tote bili. Pak je ovo vjerovatno Vaš... *vliče drugi šal van iz žepca i mu ga pokaže.*
Voliflošu: Da.
Brbljavac: Ali ja pinez nisam ukrao. Kad sam kanio otpriti sef, najednoč – njega!
Voliflošu: Nije si zapametio kombinaciju, znate!
Brbljavac: Ni on ne!
Njuška: No dobro, sve jasno. Niti Vi, niti Vi niste kradljivac. I jedan i drugi ste pretojkavi!
Batina: Vidite, ja sam vam rekao, da se morete zaufati u njega!
1. i 2. stražar gredu.
1. stražar: Dobro jutro, gospodin Njuška! Vi ste rekli neka dojdemo?
2. stražar: Mi smo Profitovi stražari.
Njuška: Aha! Pak mi točno morate sve povidati, ča ste vidili! Je sef bio otvoren?
2. stražar: Ne, zatvoren je bio.
1. stražar: Ali telefon je zvonio, a jedna žena je kanila znati...
2. stražar: ... kada opet gremo.
Njuška: Žena?
Voliflošu pokaže na Škrlicu: Ča je s njom?
Friškonoga: Ne, nemoguće! Ona je cijelu noć sa svojom grupom za nas pjevala!
Rodoflirta: I ja sam ovde bila, gospodin Njuška, cijeeelu noć!
Njuška Škrlici: Razumim. Vi niste kradljivac, a zbog istoga razloga ni Vi *(Trbuhoviću),* ni Vi *(Radoflirti)*, ni Vi *(drugim umjetnikom).*
Profit: Morebit da je bila čistačica!
Metla: Ča je? Ja? Mislite mrvičicu! Vi ste imali vas pinez u sefu! Koliko, ako smim pitati?
Profit: Pet milijon eurov!
Metla: Pet milijon eurov! Slušajte, ako bi ja imala tako čuda pinez, ja bi jur bila na putu u Južnu Ameriku, a ne bi za vas ovde kot tojk čistila za dvajset eurov na dan...!
Njuška: Smirite se, Metla, Vi niste kradljivac!

Metla pokaže na Slatkosmihu: Ča je s njom? Morebit da je ona bila ta žena na telefonu, da je ona provalila i sve zela?
Profit: Nije moguće. Ona je svu noć bila s manom, prvič! A drugič, ona me voli, mi se vrijeda kanimo skupazeti!
Šujca: Ali Vi ste jur oženjeni! Ne morete imati dvi žene!
Profit: Rastat ću se.
Njuška: Vi ada niste provalnik.
Profit: Moj pinez, moj pinez, kade je nek?
Batina: Nekate si glavu trapiti...
Svi: ... Njuška će ih ulovit, a pak zdrobit!

Brbljavac: Jedina, ka sada još dojde u obzir, je ona! *Svi gledaju Šujcu.*
Njuška: Ne, sigurno ne. Ona ima čemerno pamćenje. Ne more si ni jedan sendvič sa šunkom zapametiti, a da ne govorimo o nekoj kombinaciji sefa...
Profit: Ali Vi ćete dalje istraživati, ča ne, gospodin Njuška?
Jadranka dojde nutar s koferom.
Trbuhović: Dobro jutro, gospodja Profit!
Jadranka: Dobro jutro! Zabila sam svoju torbicu!
Trbuhović: Da, našli smo ju! Ovde je!
Njuška: Jedan momenat, gospodja Profit! Ja bi si rado nešto pogledao! *Nj. si zame svoje povećalo i si pogleda Jadrankine vlase.*
Hm, hm, ... Batina, dajte sada vlas! *Nj. ga pogleda i migne glavom.*
Gospodja Profit, smim pogledati u Vaš kofer? *Batina zame kofer i ga vrže na*

stol. Njuška izvadi jednu voznu kartu. Ča je ovo? Znači, Vi kanite putovati u Južnu Ameriku? A ča je ovo? *Nj. pokaže svim otvoreni kofer.*

Svi: Pet milijon eurov?

Jadranka: Ali nije fer! Ja si zaslužujem ov pinez. Moj je! Ja sam ga nek zela, ar me on već ne kani! On me kani zbog ove ostaviti, da živi skupa s njom, a to samo zbog toga, ar je mlada i lipa. I ja sam koč bila mlada! A ja, ča će s manom biti, to nijedan ne pita!

Njuška: Gospodja Profit, razumimo Vaš problem, ali to, ča ste udjelali, nije u redu. Predlažem, da se u policijskom uredu dalje o svemu pominamo.

Batina: Ča sam vam obećao? Njuška ju je ulovio...

Svi: Znamo!

Profit kušuje pinez: Moj pinez, moj dragi pinez...

Trbuhović: Rakiju! Za svakoga!

Škrlica zajači...